

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਨਾਥ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1960 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 81-ਡੀ.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ 9)—ਆਰਟੀਕਲ 102—ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ- ਟਰਮਿਨਸ ਇਕ ਕੇ-ਚਾਹੇ ਤਨਖਾਹ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ "ਜਦੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ "ਤਨਖਾਹ" ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ- ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪਰਫਾਸ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 11 ਫ਼ਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ 29 ਫ਼ਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵੀ. 24,175.65 nP _ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਐਸ.ਐਨ. ਸ਼ੰਕਰ, ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਲ ਰਾਓ, ਵਕੀਲ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1960 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 81-ਡੀ ਅਤੇ 1961 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 23-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਰ-ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ।, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਮੁਦਈ ਚਿਟੋਰੀ ਨੇਵਾਲ ਡਾਕ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 18 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਤੱਕ, ਉਹ ਮੁਅੱਤਲ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ 5 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 32,737.70 ਰੁਪਏ, 28 ਫ਼ਰਵਰੀ, 1957 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ 275 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

“1. ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੈ?

2. ਕੀ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ?
3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ?
4. ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਰਕਮ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
5. ਰਾਹਤ।”

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 24,430.65 ਪੀ., 19 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਤੋਂ 13 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ।

ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੀ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਮਾਧਵ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਵੈਕੁੰਥੇ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (1)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ (2) ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ

ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਈਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, *ਮਾਧਵ ਲਕਸ਼ਮਣ ਵੈਕੁੰਬੇ* ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਧਾਰਾ 102 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਮਜ਼ਦੂਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੈਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਗਸਤ, 1946 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1953, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ- ਸਥਾਈ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ. ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 2 ਅਗਸਤ 1954 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ 2 ਜੂਨ, 1951 ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤਰਾਮਨ (3) ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ

ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਡਰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਮਾਯਵ ਦੇ ਫੈਸਲੇ* ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ *ਲਕਸ਼ਮਣ ਵੈਕੁੰਥੇ ਦਾ ਕੇਸ* ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ: (1) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 52 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 52 ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ *ਦੇਵੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* (4) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਯਵ ਲਕਸ਼ਮਣ ਵੈਕੁੰਥੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 2 ਜੂਨ, 1951 ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਫਨ ਡੈਮੈਂਟਲ ਰੂਲ 52 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਭਿੰਨਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਇਹ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਖੁਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 52, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂ! ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨੈਕਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਰਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 102 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਾਜਬਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਤ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਗਿਆਨੇਂਦਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਦਾਸ ਬਨਾਮ *ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ* (5)। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਅਕਬਰ ਸ਼ੈਰਿਫ* (6) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। *ਕੇ.ਕੇ ਜੱਗੀਆ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੁਨ ਜਾਬ* (7) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ

ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ Dir 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨੇਦਰ ਨਾਥ ਦਾਸ ਦਾ ਕੇਸ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਗੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ¹ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ 18,420.22 ਪੈਸੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ

ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ . ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਖੜੀ ਜਾਂ ਡਿੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ-ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਆਖਰਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 24,430.65 ਪੀ. ਤੋਂ ਰੁ.
18,420.82 P. ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-
ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ
ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ
ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar